

РЕШЕНИЕ

№ 20

гр. В.Търново, 06.01.2010г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Великотърновски районен съд, наказателна колегия, седми състав, в открито съдебно заседание на 15.10.2009г., в състав :

Председател : Владимир Страхилов

при секретаря В.Минчева като разгледа докладваното от съдията НАХД №622/09г. по описа на ВТРС, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Жалбоподателката Васка Ангелова Михайлова е обжалвала НП№12/14.04.2009г. на Председателя на Съвета за електронни медии-София, с което на представляваното от нея дружество „Евроком-Царевец“ ООД-В.Търново за нарушение по чл.12, ал.1 от Закон за радиото и телевизията /ЗРТ/ и на основание чл.126, ал.1 от ЗРТ е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 2000лв. В съдебно заседание жалбоподателката чрез процесуалния си представител поддържа жалбата си и моли съда наказателното постановление да бъде отменено като незаконосъобразно.

Въззиваемата страна чрез процесуалния си представител заема становище, че наказателното постановление е законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

Съдът, след като обсъди и прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното :

Жалбата е основателна. При служебна проверка на АУАН №8/24.03.2009г. и НП№12/14.04.2009г. на Председателя на Съвета за електронни медии-София съдът не констатира нередовности по чл.42 и чл.57 от ЗАНН. Наличието на задължителни реквизити по чл.57, ал.1, т.1-10 от ЗАНН е основание за законосъобразност на наказателното постановление от формална страна.

Разгледано по същество, от събраните по делото писмени и гласни доказателства се установява, че на 07.01.2009г., от 23.40.46 часа до 23.51.08 часа, в програмата на „Евроком-Царевец“-В.Търново било излъчено предаване със заставка „Документален филм“ и със заглавие „Dream time“ с няколко секундни субтитри от диалог на английски език върху оригинална фонограма на немски език. На фона на класическа музика и кадри от природата на Австрия двама души разменили реплики на английски език. Във филма нямало превод с глас зад кадър, озвучаващ на български език, нито субтитри на български език. Заглавието също не било преведено.

Описаната фактическа обстановка се потвърждава от събраните по делото писмени и гласни доказателства. По този начин от обективна и субективна страна жалбоподателката е осъществила състава на нарушение по чл.12, ал.1 от ЗРТ. Санкционираното дружество на 07.01.2009г. в гр.В.Търново е излъчило документален филм, представляващ „предаване“ по смисъла на §1, т.4 от ДР на ЗРТ, като част от програмата, такава по смисъла на §1, т.3 от ДР на ЗРТ, без какъвто и да е текст на български език. Няма доказателства да са налице изключенията по чл.12, ал.2, т.2-4 от ЗРТ, а такива не се и претендират.

свирни
НА

на

Възраженията на защитата, че програмата е на български език и следователно деянието е несъставомерно, че филмът е образователен и представлява импресия, са неоснователни и следва да бъдат оставени без уважение. Това е така, защото, предаването е част от програмата и за него важи общото правило на чл.12, ал.1 от ЗРТ. Стеснително тълкуване е недопустимо. Филмът не е повторение на излъчено в друг часови пояс предаване, озаглавен е като документален, не съдържа превод и пояснение на чуждестранни понятия на български език, диалогичната форма е краткотрайна, а дали е художествена импресия е правноирелевантно, тъй като законът не разграничава като изключение от общото правило последната.

50

Възражението на защитата, че деянието представлява маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН е основателно и следва да бъде уважено. Деянието не е намерило широк обществен отзвук, няма данни за други нарушения по ЗРТ от дружеството, предметът на нарушението представлява краткотрайно художествено произведение с много кратък диалог за сметка на значително по-дългото възпроизвеждане на музикален фон и картина, предаването е излъчено в късната част на денонощието и няма данни за голям зрителски интерес, темата на предаването също не поставя общественозначими проблеми.

Ето защо наказателното постановление следва да бъде отменено като незаконосъобразно.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

Отменява като незаконосъобразно НП№12/14.04.2009г. на Председателя на Съвета за електронни медии-София, с което на представляваното от жалбоподателката Васка Ангелова Михайлова дружество „Евроком-Царевец“ ООД-В.Търново за нарушение по чл.12, ал.1 от Закон за радиото и телевизията /ЗРТ/ и на основание чл.126, ал.1 от ЗРТ е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 2000лв.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд-В.Търново в 14-дневен срок от съобщението на страните.

Районен съдия:

[Handwritten signature]

Решението влязло в
сила 19.03.2010г.

Районен съдия *[Handwritten signature]*

Делегован *[Handwritten signature]*
И. Иванов

20
19.03.10

РЕШЕНИЕ № 63

гр. Велико Търново, 19.03.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд – Велико Търново, в открито съдебно заседание на дванадесети март две хиляди и десета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТЕФАНОВ
ЧЛЕНОВЕ: 1. ЕВТИМ БАНЕВ
2. МАРИЯ ДАНАИЛОВА

при участието на секретаря В. Стоянова и прокурора С. Иванова, разгледа докладваното от съдия Данаилова **касационно НАХД № 10049** по описа на съда за **2010 г.** и за да се произнесе, взе предвид следното:

Касационно производство по чл. 63 от ЗАНН, във вр. с чл. 208 и сл. от АПК.

Образувано е по касационна жалба от Съвет за електронни медии гр. София, ул. „Шипченски проход“ № 69, ет. 5, представляван от Мая Вапцарова – и.д. председател чрез [REDACTED] – процесуален представител против Решение № по НАХД № 622/2009г. на Великотърновски районен съд, с което е отменено НП № 12/14.04.2009г. на Председателя на СЕМ София за нарушение на чл. 12, ал. 1 от Закона за радиото и телевизията, на основание чл. 126, ал. 1 от ЗРТ е налагащо административно наказание имуществена санкция в размер на 2000 лв. на „Евроком – Царевец“ ООД – Велико Търново. Считат, че решението на съда е постановено в нарушение на закона – касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 2, във връзка с ал. 2 от НПК. Считат, че съда неправилно е приложил чл. 28, б. „а“ от ЗАНН, каквито правомощия нямал. Съдът не можел да замества наказващият орган във вземането на решение в последния случай. Прилагането на чл. 28, б. „а“ от ЗАНН съдържа два момента: приемането на случая за маловажен и предупреждаването на нарушителя изисквало извършването на действие – предупреждение, което съдът не е оправомощен от закона да извърши. ЗАНН определял правомощията на съда по отношение на обжалваното наказателно постановление като същите се свеждали само до потвърждаване, отменяне или изменението му. Той не можел да прилага чл. 28, б. „а“ от ЗАНН, защото не е предвидена възможност съдът да предупреждава нарушителя устно или писмено, че при следващото нарушение ще му бъде наложено административно наказание. Предвидената в чл. 126, ал. 1 от ЗРТ санкция за нарушение на чл. 12 от ЗРТ е 2000 лв. до 15 000 лв. като в процесния случай е наложено наказание в минималния размер от 2000 лв. Моли да се постанови решение, с което да се отмени Решението на ВТРС като незаконосъобразно и да се потвърди издаденото от Председателя на Съвета за електронни медии НП № 12 от 14.04.2009г. В съдебно заседание не се

представява. Постъпило е писмено становище вх. № 1422/15.03.2010г., с което се поддържа касационната жалба по съображенията изложени в нея.

Ответникът – "Евроком Царевец" ООД чрез ██████████ заема становище за неоснователност на касационната жалба. Моли да се потвърди решението на ВТРС като правилно. Единственото посочено нарушение е, че РС е излязъл извън правомощията си като е приложил разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. Не се оспорвало обстоятелството, че са били налице предпоставки за прилагане на тази разпоредба във връзка, с което РС се е позовала на събраните по делото доказателства и е изложил подробни мотиви. Поддържа становището, изложено в отговора по жалбата е обобщена в ТР № 1 12.12.2007г. на ОС на НК на ВКС. Правомощията на въззивната и касационната инстанция е да прилага чл. 28 от ЗАНН и тя може да отмени постановено НП, да приложи въпросната разпоредбата. Не се спорили, че както въззивната и касационната инстанция имали правомощията на чл. 28 от ЗАНН щом могат да контролират административно наказващия орган. Моли да се приеме жалбата за неоснователна и потвърди изцяло първоинстанционното решение.

Представителят на Окръжна прокуратура – Велико Търново дава заключение за неоснователност на жалбата, въпреки че в нея се релевират касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, изразяващи се в нарушение на материалния закон, не са посочени конкретен довод в тази връзка. Изложени били твърдения единствено за процесуални нарушения, състоящи се в липса на възможност за приложение на чл. 28 от съда. Тези възражения са неоснователни, тъй като било безспорно че преценката за маловажност на случая подлежи на контрол. Предлага да се остави в сила атакувания съдебен акт, тъй като в касационната жалба не се твърдяло, че случаят не е маловажен.

Административният съд – В. Търново, като прецени допустимостта на жалбата и наведените в нея касационни основания, съгласно чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Параметрите на служебната проверка според чл. 218, ал. 2 от АПК задължават касационната инстанция да следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. В тази връзка касационната инстанция съобрази, че решението на Великотърновският районен съд е валидно и допустимо. Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, от надлежна страна, съгласно чл. 210, ал. 1 от АПК и е процесуално допустима.

С обжалваното решение Великотърновският районен съд е отменил като незаконосъобразно наказателно постановление отменено НП № 12/14.04.2009г. на Председателя на СЕМ София за нарушение на чл. 12, ал. 1 от Закона за радиото и телевизията, на основание чл. 126, ал. 1 от ЗРТ е налагащо административно наказание имуществена санкция в размер на 2000 лв. на „Евроком – Царевец“ ООД – Велико Търново като е счел, че е налице маловажен случай. За да постанови този резултат, съдът е приел, че производството е започнало с АУАН 8/24.03.2009г. с констатация, че на 10.03.2009г. при преглед на видеокасета, предоставена на СЕМ, с писмо вх. № 014-142-01/25.02.2009г. със

запис на програма „Евроком Царевец“ на оператора „Евроком Царевец“ ООД, излъчена на 07.01.2009г. от 21.00 часа до 24.00 часа, в програмата на 07.01.2009г. от 23.40.46 часа до 23.51.08 часа е излъчен филм „Dream time“ със субтитри на английски език върху оригиналната фонограма на чужд за българите зрителни език. С така излъченият филм, наказващият орган е приел, че операторът „Евроком Царевец“ ООД е нарушил изискването програмите на радио- телевизионните оператори да се излъчват на официалния език, съгласно Конституцията на РБ, а именно българския. Описаното е квалифицирано като нарушение на чл. 12, ал. 1 от ЗРТ. Установено е от съда, че така съставения и редовен от външна страна АУАН е връчен на представител на ответника по касация на 24.03.2009г., като на 26.03.2009г. са депозираны възражения срещу него. От формална страна АУАН и НП притежават всички изискуеми от чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН реквизити. НП е издадено от компетентен орган.

Така установената фактическа обстановка се споделя напълно от настоящия касационен състав. Преценката на административнонаказващия орган за "маловажност" на случая по чл. 28 ЗАНН се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол. В чл. 28 от ЗАНН е предвидено, че за "маловажни случаи" на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание. При тълкуване на посочената норма следва да се съобразят същността и целите на административнонаказателното производство, уредено в ЗАНН, като се има предвид и субсидиарното приложение на НК и НПК. Административно наказателният процес е строго нормирана дейност, при която за извършено административно нарушение се налага съответно наказание, а прилагането на санкцията на административнонаказателната норма, във всички случаи, е въпрос само на законосъобразност и никога на целесъобразност. Общото понятие на административното нарушение се съдържа в чл. 6 ЗАНН. В чл. 28 и чл. 39, ал. 1 ЗАНН законът си служи още с понятията "маловажни" и "явно маловажни" нарушения. При извършване на преценка дали са налице основанията по чл. 28 ЗАНН, наказващият орган е длъжен да приложи правилно закона, като отграничи "маловажните" случаи на административни нарушения от нарушенията, обхванати от чл. 6 ЗАНН. Когато деянието представлява "маловажен" случай на административно нарушение, той следва да приложи чл. 28 ЗАНН. Прилагайки тази разпоредба, наказващият орган всъщност освобождава от административнонаказателна отговорност, а това освобождаване не може да почива на преценка по целесъобразност. Изразът в закона "може" не обуславя действие при "оперативна самостоятелност", а означава възлагане на компетентност. Отнася се за особена компетентност на наказващия орган за произнасяне по специален, предвиден в закона ред, а именно - при наличие на основанията по чл. 28 ЗАНН, да не наложи наказание и да отправи предупреждение, от което произтичат определени законови последици. Ако се приеме становището за преценка по целесъобразност, биха се създали условия за неравно третиране на нарушителите в сходни по съдържанието си случаи. Такъв подход би влязъл в противоречие с принципа за равенство на гражданите пред закона, закрепен в чл. 6, ал. 2 от КРБ. В ТР № 1/2007г. на ОС на НК на ВКС преценката за "маловажност на случая" подлежи на съдебен контрол. В неговия обхват се включва и проверката за законосъобразност на преценката по чл. 28 ЗАНН.

Когато съдът констатира, че предпоставките на чл. 28 ЗАНН са налице, но наказващият орган не го е приложил, това е основание за отмяна на наказателното постановление поради издаването му в противоречие със закона. Разбирането за обхвата на съдебния контрол е в съответствие и с практиката на Европейския съд по правата на човека по приложението на чл. 6, ал. 1 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи, според която съдът не може да бъде ограничаван в своята юрисдикция, когато решава правния спор. Съдът не може да бъде обвързан от решението на административен орган и не може да бъде възпрепятстван в правомощията си да проучи в пълнота фактите, релевантни за спора, с който е сезиран. Съдът изследва и решава всички въпроси, както по фактите, така и по правото, от които зависи изходът на делото (виж решенията по делата "И. Д. срещу България" от 28.05.2005 г., 43578/98, 2005, ЕСПЧ 271, параграфи 45, 47-49, "шеврол срещу Франция" от 13.02.2003 г., 49636/99, 2003, ЕСПЧ 83, параграфи 76 и 77 "Ле Комт, Ван Льовен и Де Майер срещу Белгия" от 23.06.1981 г., 6878/75, 7238/75, 1981, ЕСПЧ 3, § 51, ал. 3, спол, С. Р. О. срещу България от 15.06.2006 г., 57785/00, 2006, ЕСПЧ 627, § 73, "Янакиев срещу България" от 10.08.2006 г., 40476/98, 2006, ЕСПЧ 725, параграфи 67 и 68 и др.).

Доколкото в касационната жалба не са изложени никакви други касационни основания, съдът не е обвързан в касационната си проверка с обсъждането на други пороци на решението.

По изложените съображения настоящата инстанция намира, че не са налице касационни основания за отмяна на решението, постановено по НАХД № 622/2009 г. по описа на ВТРС. Решението на първоинстанционния съд е постановено при правилно приложение на материалния закон, поради което съдебният акт следва да бъде оставен в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд – Велико Търново

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20/06.01.2010 г., постановено по НАХД №622/2009 г. по описа на Великотърновския районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Варно
Т. Димитров

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.